

EVREI Capitolul 6

...Am ajuns cu puțin timp în urmă și am adus două Biblii. Am avut un scurt interviu cu o doamnă de acolo din spate. Cartea aceasta este Lexiconul grec și în seara aceasta aș vrea să vă citesc ceva din el. Este traducerea cuvânt cu cuvânt din greaca originală în engleză, iar mie mi-a fost de mare ajutor. Aș vrea să citesc din el pentru că studiem această carte a Evreilor și ajungem la lucruri adânci.

Cu câteva minute în urmă i-am spus fratelui Neville că ajungem la partea unde oamenii se scarpină în cap și spun: „Asta nu cred!” Dar nouă ne plac aceste lucruri.

Un predicator mi-a spus: „Ei bine, cred că vor fi o grămadă de „scărpinați în cap”!”

„Asta și vrem să facem”, am răspuns eu.

Biblia poate avea un singur înțeles; ea nu poate avea două înțelesuri. Dacă într-o parte ea spune ceva, iar în cealaltă ar spune altceva, înseamnă că ceva este greșit. Vedeți? Ea trebuie să vorbească la fel de la un capăt la altul.

Să nu uitați însă că Biblia este ascunsă de ochii celor înțelepți și pricepuți și descoperită pruncilor, deoarece este o Carte duhovnicească. Ea nu este o Carte a vestului, ci este o Carte a estului; și este Unul singur care o poate tălmăci, iar Acela este Duhul Sfânt. Eu știu că fiecare dintre noi spune că Duhul Sfânt ne spune în ce să credem. Ei bine, dacă fiecare text din Scriptură se aliniază exact, atunci este Duhul Sfânt. Dar dacă nu se aliniază și are o gaură aici și alta dincolo, înseamnă că ceva este greșit cu credința voastră. Cartea este

Însă minunată.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine dimineață trebuie să plecăm spre Wyoming. Rugați-vă pentru noi.

Este aici și fratele Graham Snelling. L-am auzit adineauri făcând un anunț. Biserica de aici este într-o cooperare deplină cu biserica lui și ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvânteze din belșug trezirea lui.

Fratele Graham a ținut o trezire pentru fratele Junior Cash și au fost o sută sau optzeci și patru de convertiți. Noi îl lăudăm pe Dumnezeu și credem că în locul acesta vor fi 584.

Fratele Graham s-a întâlnit astăzi cu mine și mi-a spus: „Frate Bill sunt sigur că înțelegi că nu sunt aici ca să încep o altă lucrare, în opoziție cu cea a Tabernacolului, fiindcă eu sunt o parte a Tabernacolului.”

El a simțit în inima lui că vrea să țină o trezire, și Domnul să-l călăuzească s-o facă. El i-a invitat pe cei convertiți, care nu au o biserică, să vină aici pentru că este o biserică.

Este datoria noastră de creștini să-L slujim cât putem de bine pe Dumnezeu. Domnul să-l binecuvânteze pe fratele Graham. Sunteți invitați cu toții la adunările fratelui Graham, iar biserica aceasta îi promite o cooperare deplină și ajutor pentru a câștiga suflete pierdute pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Graham și să-ți dea o adunare măreață. Fratele nu știe când va încheia; știe doar că începe.

Asemenea mie, și fratele Graham a avut o mulțime de suișuri și coborâșuri. Așa merge viața. Te face să apreciezi suișul după ce ai coborât. Dacă un om cade și rămâne jos, este un laș, dar mă bucur când văd că se ridică și încearcă din nou. Așa este. Sunt sigur că înțelegeți ce vreau să spun.

Fratele Cocs sau un alt frate de aici, vă va anunța dacă vom ajunge la timp pentru adunarea de duminică. Sau va anunța fratele Neville la radio. Invitați-i și pe vecinii voștri să asculte. Eu mă bucur cu adevărat când aud predicile și cântările lor (mă refer la cvartetul Neville). Nu spun aceasta pentru că este el aici, căci dacă aș face-o doar pentru aceasta, aș fi un fățarnic. Așa este. Atunci ar trebui să mă pocăiesc. Dar o spun sincer. Și mai bine îi dau acum un boboc de trandafir decât să-i dau un buchet după ce pleacă.

Odată când plecam de aici, a venit la mine o doamnă și mi-a zis:

„Frate Branham, m-am bucurat mult de acest mesaj.”

„Mulțumesc”, am răspuns eu, pentru că m-a făcut să mă simt bine.

Apoi a venit altcineva și mi-a zis:

„Frate Branham,
mi-a plăcut mesajul de astăzi.”

„Mulțumesc”, am răspuns eu.

În nord era un predicator care spunea: „Lăudat să fie Dumnezeu! Eu nu vreau ca oamenii să mă laude în felul acesta.”

„Eu vreau”, i-am zis eu, „pentru că este o singură diferență între mine și tine: eu sunt sincer în ceea ce predic.” Așa este.

Toți dorim să auzim cuvinte frumoase la adresa noastră; iar dacă tu vrei să auzi cuvinte frumoase despre tine, să spui și tu cuvinte frumoase despre altcineva, deoarece aceasta face ca roțile să se învâртеască mai bine.

Dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare vom intra mai adânc în aceste taine mari ale lui Dumnezeu. Vom merge la Melhisedec: cine era, de unde a venit, unde S-a dus, ce s-a întâmplat cu El; totul despre Melhisedec.

Miercurea trecută, fratele Neville a atins sfârșitul capitolului despre divinitatea supremă și preoția Domnului nostru Isus, care a început la începuturi.

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...”

Apoi am mers mai departe și am ajuns la capitolul 5, iar în dimineața aceasta suntem la capitolul 6.

„De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite...”

Câți se bucură de mesajul despre desăvârșire?

„...să mergem spre cele desăvârșite.”

Acum vom intra la cele adânci. Noi toți suntem de acord cu divinitatea lui Hristos, că El este Fiul lui Dumnezeu, că El a fost cu Dumnezeu și Dumnezeu era cu El, că El era în Dumnezeu și Dumnezeu era în El, etc., dar de aici încolo nu știu dacă vom mai fi de acord. Orice va fi, în aceste câteva seri veți avea șansa să-mi scrieți un bilețel și să-mi spuneți ce credeți despre aceasta.

Apoi vom răspunde la întrebări. Dacă nu voi putea, voi spune: „Frate Neville, tu ce zici despre aceasta?” și îl voi lăsa să răspundă el și vă va citi din Lexicon.

Dacă sunteți sinceri, veniți cu scopul de a învăța. Și eu vreau să învăț Scripturile și nu am o tălmăcire personală, ci Scriptura trebuie să tălmăcească Scriptura. Înțelegeți? Fiecare text trebuie să-l tălmăcească pe celălalt în toată Biblia, dovedind un lucru mareț: că Dumnezeu nu Se poate schimba pentru că El este neschimbător.

Deci: „...să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite.”

Îmi place cum spune Pavel aceasta. Lui nu-i plăcea să stea prea mult într-un loc, ci voia să pătrundă mai adânc. El a spus în altă parte: *„...uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea,*

alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.” (Filipeni 3.13-14).

Vedeți, el se arunca spre ce este înaintea și spunea: „...să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos (cine este El, ce este El, etc.), și să mergem spre cele desăvârșite.”

Noi am vrut să știm dacă putem fi desăvârșiți, și am aflat din Scriptură, din Matei 5.48, că Isus spune că trebuie să fim la fel de desăvârșiți ca Dumnezeu, pentru că altfel nu vom putea intra înăuntru.

Apoi am văzut că am fost născuți în păcat, zămisliți în fărădelege și am venit în lume prin minciună. Dar atunci cum putem fi desăvârșiți?

Și ce am aflat? Cercetând Scriptura, am văzut că Isus, printr-o singură Jertfă, a desăvârșit Biserica Sa pentru totdeauna. Înseamnă că noi suntem desăvârșiți prin Hristos și nu mai suntem judecați. În Hristos, noi nu vom mai muri pentru că am trecut de la moarte la viață. Nu printr-o biserică, nu printr-o denominațiune, nu prin ceva fantastic, nu prin vorbirea în limbi, nu prin dans în Duhul, ci prin har.

Dumnezeu cheamă pe cine vrea, iar noi am aflat că El face aceasta prin alegere. Și nu depinde de cel ce vrea să fie salvat, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă. Nici un om nu poate veni la Isus decât dacă este atras de Dumnezeu. Așadar, ce amestec aveți voi? Sunteți ieșiți total din tablou.

Noi am văzut că omul nu îl caută pe Dumnezeu, ci Dumnezeu este Cel care-l caută pe om, și că Dumnezeu este singura sursă de Viață veșnică. Tot ce este veșnic nu are nici început, nici sfârșit. Astfel, am

aflat că iadul are început și sfârșit. Deci nimeni nu poate spune că iadul este veșnic. Da, el durează în „veci de veci” dar nu este veșnic.

În „veci de veci” este o perioadă de timp. Iona spune că parcă a stat „o veșnicie” în pântecul balenei și sunt multe texte din Biblie în care „în veci” înseamnă doar o perioadă de timp.

Dar „veșnic” este pentru totdeauna, etern. Și am văzut că iadul nu este veșnic, ci ține o perioadă de timp. Voi trebuie să fiți foarte atenți la aceste cuvinte pentru că altfel veți ajunge în confuzie. De aceea a spus Isus: *„Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață... în veci de veci...”* Sună bine? Nu. *„...are viață veșnică.”* Și „Viața veșnică” este Dumnezeu. Cuvântul este chiar aici, în lexiconul grec: „ZOE”. Aceasta este Viața lui Dumnezeu în voi. Voi sunteți la fel de eterni ca Dumnezeu, deoarece El este în voi.

Natura voastră veche a murit (natura lumească) și ați devenit făpturi noi. Dorințele voastre (viața veche care a avut început când Dumnezeu a suflat suflare de viață în nările voastre când v-ați născut), viața voastră de natură firească a murit, iar Dumnezeu a venit înăuntru cu o natură nouă. Ce s-a întâmplat atunci? Dragostea, pacea, îndelunga răbdare, blândețea, mila și bunătatea au intrat și au luat locul răului, urii, nervilor, certurilor și a tuturor celorlalte lucruri. De ce? Pentru că ați trecut de la moarte la Viață. Ați înțeles acum?

Ascultați! Este o singură formă de Viață veșnică. Așa spune Biblia. Numai Dumnezeu are Viață veșnică. Înseamnă că dacă un om arde veșnic în iad, el trebuie să-L aibă pe Dumnezeul cel veșnic, ori așa ceva este imposibil.

Eu nu spun că nu există un iad care arde; sigur că este un iad care arde cu foc și pucioasă și care poate dura 100 de milioane de

ani, dar trebuie să aibă un sfârșit, fiindcă iadul a fost creat pentru diavol și îngerii lui.

Haideți să luăm puțin duhul iubirii, care era marea fântână a lui Dumnezeu, pură și nealterată. Acea iubire a fost pervertită, a venit în iubirea omenească și apoi a intrat în dragostea sexuală și în celelalte iubiri, pervertind totul până la murdărie.

Dar toate aceste lucruri au avut un început, iar într-o zi, totul se va întoarce la original, acolo unde pofta, iubirea omenească, iubirea pasională și toate celelalte iubiri vor înceta.

Toate aceste crezuri fabricate de oameni vor trebui să înceteze. Există o singură credință adevărată, iar crezurile vor trebui să înceteze. Ele sunt pervertirea lucrurilor adevărate ieșite din această Fântână.

Așadar, iadul și suferința nu sunt veșnice. Suferința a venit din cauza păcatului; păcatul a adus suferința, de aceea ea va înceta atunci când se va sfârși păcatul.

Va veni un timp când păcătoșii care nu l-au acceptat pe Hristos, vor fi nimiciți. Eu nu știu când va fi aceasta, poate după 100 milioane de ani sau peste 10 milioane de ani, dar acest lucru se va întâmpla pentru că iadul nu este veșnic, ci are un sfârșit.

Acum ținta noastră este desăvârșirea. Să fiți atenți în timp ce vom intra în mesaj.

„...fără să mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu,

***Învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor,
despre învierea morților și despre judecata veșnică.”***

Fiți atenți pentru că aici avem un tablou. Imediat vom ajunge la niște neînțelegeri, dar trebuie să vedeți care este tabloul. Aici, Pavel încearcă să separe Legea de har; avem două tablouri: unul firesc și unul spiritual, iar el încearcă să le arate evreilor acest lucru. Nu uitați că această epistolă este adresată evreilor, și Pavel încearcă să le arate cărarea Vechiului Testament oglindită în Noul Testament. Deci trebuie să aveți în vedere aceste două tablouri.

Să citim încă o dată versetul 1:

„De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite...”

Noi am înțeles deja cum putem fi desăvârșiți, fără pată și zbârcitură: prin faptul că suntem în El; iar Dumnezeu ne-a judecat deja în El. Când El L-a judecat pe Hristos, ne-a judecat și pe mine și pe tine, și nu ne mai poate judeca din nou fiindcă El a luat asupra Sa judecata mea.

Dacă mi-am dus ceasul la amanet, iar după aceea l-am răscumpărat și am ca dovadă chitanța, să încerce numai cineva să mi-l mai ia! Eu am chitanța doveditoare ca l-am răscumpărat. Da, domnilor.

Pentru cel răscumpărat nu mai este judecată! *„Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu mai vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* Acesta este biletul meu, chitanța. El a dat această făgăduință.

Ați observat că este folosit din nou cuvântul despre care am vorbit azi dimineață? „Judecata veșnică”.

Când Dumnezeu spune ceva, acel Cuvânt este veșnic, nu mai poate fi schimbat nici un pic; așa că judecata este veșnică. Indiferent în ce generație trăim, este Legea Lui și aceea este veșnică. Trebuie să fie așa, pentru că El a vorbit Cuvântul, iar când Dumnezeu spune un Cuvânt, acela trebuie să fie veșnic. Așa este.

Dați-mi voie să vă citesc aceasta din greacă:

„De aceea, să lăsăm învățăturile începătoare ale lui Hristos, Cel promis, și să nu mai punem din nou forma reformației, a lucrurilor care cauzează moartea.”

Acest Lexicon nu este o tălmăcire, ci este cuvântul grec pentru ceea ce scrie în engleză. Și acolo scrie: „...să nu mai punem din nou forma reformației, a lucrurilor care cauzează moartea.”

Dacă ați reținut, aici se spune că acele forme ale reformației aduc moartea. Și Pavel spune:

„De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu,

învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică.” (v. 1-2).

Lăsați deoparte toate aceste lucruri, ca: botezul – că unul botează pe spate, altul în față, altul în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”, în „Numele lui Isus” sau în diferite alte feluri -, punerea mâinilor: „O, lăudat să fie Domnul că am darul punerii mâinilor! Aleluia! Și tu poți primi aceasta!”

Lăsați deoparte toate aceste reforme, pentru că sunt doar niște fapte moarte! Pavel vorbește despre lucruri mai înalte: **„...să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite...”**

Ați înțeles?

Totuși, biserica se zbate încă în aceste lucruri.

Biserica evreiască încerca să spună: „Păi, noi am botezat prin scufundare... și asta și cealaltă...” dar Pavel le-a zis: „Acum lăsați deoparte toate aceste lucruri...” Dar a spus el că n-ar mai trebui să facem acele lucruri?

Ascultați ce spune despre aceasta:

„Și vom face lucrul acesta dacă va voi Dumnezeu.” (v. 3). Așa scrie și în original.

Botezul, punerea mâinilor și celelalte lucruri, nu sunt desăvârșite. Ele sunt doar o reformație firească, și acolo a rămas biserica de astăzi: la reforma firească. Astfel, ei formează organizații, iar una stropește, alta toarnă apă; una botează în față, alta pe spate; unele își pun mâinile peste bolnavi, altele fac apostoli; unele fac proroci prin punerea mâinilor, predică învierea morților (ceea ce este în ordine) și dumnezeirea lui Isus Hristos (ceea ce este foarte bine). Dar Pavel a spus: „Toate acestea sunt reforme firești. Noi facem numai reforme, așa că haideți să mergem spre cele desăvârșite.” Ați înțeles ideea?

Acum ajungem la partea adâncă:

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor -

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.” (v.4-6).

Știu ce gândiți cei care țineți Legea, dar greșiți. Eu stau pe aceasta și Biblia o confirmă: că dacă Dumnezeu a salvat un om, El l-a salvat pentru veșnicie. Nu puteți să-L faceți să spună altceva.

Odată a venit la mine un fundamentalist și mi-a zis:

„Te-am prins cu ceva, predicatorule! Ai spus că dacă un om a fost salvat, nu mai poate fi pierdut.”

„Așa spune Dumnezeu”, am răspuns eu.

„Atunci aș vrea să te întreb ceva: Saul a fost un proroc și a prorocit. Știi că a fost un uns al Domnului, dar cu toate acestea s-a sinucis și la sfârșit a fost pierdut.”

„Serios? Biblia spune că el a fost salvat. După ce a

devenit un împotrivor al lui Dumnezeu, a fost totuși salvat. Așa spune Biblia. Și de fapt nu s-a sinucis, ci a fost ucis de un filistean, care la rândul lui a fost ucis de David. A căzut de sabia lui. Când Saul s-a dus la vrăjitoare și a chemat duhul lui Samuel, a putut să-l aducă înapoi pentru că încă nu intrase în slavă ci era sub sângele taurilor și țapilor care nu puteau înlătura păcatul. El a trebuit să stea în locul de așteptare, numit „paradis” până a intrat înăuntru.”

Aici v-ați încurcat voi, catolicii. Vedeți? Acum nu mai este nici un „paradis”, deoarece noi mergem direct în prezența lui Dumnezeu. Însă când vrăjitoarea aceea l-a chemat, el s-a prezentat. Atunci femeia s-a aruncat cu fața la pământ și a strigat: „De ce m-ai înșelat?”

Și Samuel a zis: „De ce m-ai chemat din odihna mea, fiindcă știi bine că ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu?”

„Urim și Tumim nu-mi mai vorbește, prorocul nu-mi mai procește și nici nu poate avea un vis...”

„Ei bine”, a spus Samuel, tu ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu, iar în bătălia care se va da mâine, pe vremea aceasta vei fi cu mine.”

Dacă Saul a fost pierdut, înseamnă că și Samuel era pierdut, deoarece altfel nu puteau fi împreună. Așa spune Biblia.

Voi puteți fi cuprinși de emoția vorbirii în limbi, a strigatului, tremuratului, alergatului în sus și-n jos printre rânduri. Eu n-am nimic împotriva acestor lucruri, dar aceasta ți-ar putea da impresia că ești salvat, deși în realitate nu ești. Viața ta dovedește ceea ce ești cu adevărat, deoarece Isus a spus: „După roadele lor îi veți cunoaște.” Viața voastră

va dovedi dacă sunteți salvați sau nu, chiar dacă nu ați deschis gura niciodată. Viața ta va dovedi cine ești.

Toate aceste emoții, mersul la biserică și „Am fost botezat în Numele lui Isus, aleluia! Acum știu că Îl am!”, nu înseamnă nimic.

„Am fost botezat de trei ori pe față, în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, și știu că Îl am!” Aceasta nu înseamnă nimic.

Pavel spunea: **„...să mergem spre cele desăvârșite...”**

Noi vorbim despre desăvârșire, iar dacă vom merge mai departe vom găsi că cel desăvârșit este cel ales. Voi dovedi imediat aceasta cu Biblia.

Cei desăvârșiți sunt cei aleși pe care Dumnezeu i-a văzut înainte de întemeierea lumii. Pentru ei a venit Isus să facă răscumpărarea, nu pentru întreaga lume. El a trebuit să facă o cale pentru aceia. Și singura cale de a face aceasta a fost să Îl trimită pe Hristos, ca El să vină ca împăciuitoare al păcatelor noastre, a celor aleși, ca să ne poată duce în slavă.

Vi-L puteți imagina pe Dumnezeu conducându-și „biroul” astfel încât să spună: „Poate se va gândi cineva cu adevărat la Mine și poate că aceia vor veni la Mine și vor fi salvați!”? Dumnezeu nu se roagă de voi să faceți ceva. Dacă cineva trebuie să se roage, aceia sunteți voi, nu Dumnezeu!

Hristos a murit ca să-i salveze pe aceia pe care Dumnezeu i-a ales înainte de întemeierea lumii, prin cunoștința Sa mai dinainte, ca să-i întâlnească acolo, fără pată și fără zbârcitură. El v-a văzut în

slavă. Acest lucru îl spune
Biblia în Efeseni capitolul 1, versetele 4-5:

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos...”

Deci, Dumnezeu ne-a hotărât prin cunoștința Sa mai dinainte.

Și dacă El ne-a hotărât înainte de întemeierea lumii, ne-a cunoscut pe fiecare pe nume, ne-a ales pentru Viața veșnică și L-a trimis pe Isus Hristos să ne răscumpere pentru că ne-a văzut cu șase mii de ani în urmă, cum am mai putea fi pierduți?

Dacă ești salvat, ești salvat. Dacă Dumnezeu te-ar salva în seara aceasta știind că te va pierde peste zece ani, Și-ar încălca propriul principiu. Infinita, atotputernica și veșnica înțelepciune a lui Dumnezeu știa mai dinainte dacă te vei ține sau nu. Și atunci când te salvează, tu spui: „Păi Îl voi pune la încercare să vad ce va face!” de parcă El n-ar cunoaște sfârșitul înaintea începutului.

Să nu vă faceți griji căci Dumnezeu știe ce face! Tu și eu ne poticnim pe cale, dar Dumnezeu știe ce face. El știe dacă ne vom ține sau nu.

Biblia spune că încă înainte ca Esau și Iacov să se nască, Dumnezeu l-a urât pe unul și l-a iubit pe celălalt. Aceasta s-a

Întâmplat înainte ca ei să primească suflarea de viață, ca să rămână în picioare alegerea lui Dumnezeu.

Cine era Avraam? Vom ajunge imediat și la el. Cine era el și de ce a trebuit să-l cheme Dumnezeu? L-a salvat fără nimic. Dumnezeu face un legământ cu omul, și omul îl încalcă. Dar Dumnezeu a făcut acest legământ cu El însuși și a jurat pe El însuși. Omul nu are nimic a face cu cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu; El a făcut-o oricum.

Tu spui: „Frate Branham, dacă devin creștin pot să fac ce vreau?” Absolut. Dacă ești creștin poți să faci ce vrei, pentru că îți garantez că nu vei mai avea nici o dorință să faci ce este rău. Eu am făcut întotdeauna ce am vrut. Dar dacă Îl slujesc pe Domnul numai pentru că mă tem că voi merge în iad, nu Îl slujesc corect. Dacă trăiesc cu soția mea pentru că mă tem să nu divorțeze de mine, nu sunt un soț foarte bun. Adevărul este că nu aş răni-o pentru nimic în lume, deoarece o iubesc.

La fel este cu Hristos. Un om este născut din Duhul lui Dumnezeu, nu pentru că a strigat, nici pentru că a vorbit în limbi sau a avut emoții, ci pentru că în inima lui a intrat dragostea divină și a luat locul lumii. Și vă spun: un astfel de om iubește și umblă în fiecare zi cu El. Mai mult, lui nu trebuie să-i spui: „Asta nu-i bine să faci, sau asta sau cealaltă...” El știe ce este greșit, pentru că este rezultatul harului suveran al lui Dumnezeu. Exact.

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc...este cu neputință să fie înnoiți iarăși...”

Uneori, noi credem că acesta este omul care a fost luminat odată și apoi a căzut, dar Biblia nu spune așa. Este absolut imposibil

ca un om care a primit Duhul Sfânt să cadă. Citiți cu atenție și vedeți dacă nu este așa. Luați tot textul și priviți contextul.

Mai întâi, Pavel spune: „...să mergem spre cele desăvârșite...” „...fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte, învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor...” etc.

Subiectul este „desăvârșirea” și desăvârșirea vine prin Hristos. Și cum ajungem în Hristos? Prin aderarea la o biserică? „Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup...”, nu prin vorbirea în limbi, nu prin tremurat, nu printr-un anumit botez în apă, ci „Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup.” Ați înțeles?

Aceasta este desăvârșirea. Și când intri în ea, ești în Hristos, iar lumea este moartă pentru tine. Atunci umbli cu Mielul în fiecare zi și pașii tăi sunt hotărâți de Dumnezeu. O, iar încercările și testele prin care trecem...

Tu spui: „Avem teste?” Da, domnule.

Îndurarea lui Dumnezeu a făcut aceasta pentru mine, iar faptele mele sunt ceea ce fac eu pentru Dumnezeu. Dar ce fac oamenii? Ei cred că îți câștigi meritul prin fapte și au făcut din aceasta o doctrină. Dacă ar fi așa, mântuirea nu ar mai fi un dar fără plată. Harul este cel care a făcut totul pentru voi: „Căci prin har ați fost mântuiți...nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2. 8-9). Faptele pe care le faceți sunt pentru aprecierea harului care vi s-a arătat, iar dacă Îl iubiți, vă place să faceți lucrările Domnului.

Faptul că am ales-o pe Meda Broy ca soție, a fost ceea

ce a făcut dragostea mea pentru ea, iar ca apreciere a alegerii mele, ea este o soție bună, care stă acasă, are grijă de copii și duce o viață credincioasă. Nu o face pentru că suntem căsătoriți, ci ca apreciere. Chiar dacă merge în fiecare zi în oraș și ia la rând toate magazinele de vechituri, spală vasele sau alte lucruri, noi suntem căsătoriți. Absolut. Am depus jurământul căsătoriei și asta este tot. Ea va fi soția mea cât timp voi avea suflare în mine. Dar ca apreciere a acestui lucru, ea stă acasă, are grijă de copii și încearcă să fie o soție bună.

Chiar dacă sunt plecat tot timpul și aș merge prin țară, iar pe ea aș lăsa-o să moară de foame împreună cu copiii, noi suntem totuși căsătoriți. Și chiar dacă divorțează, eu sunt totuși căsătorit cu ea cât timp mai este viață în trupul acesta, pentru că am făcut acel jurământ: „Până când moartea ne va despărți!” Așa este. Noi suntem tot căsătoriți. Dacă ne iubim, suntem lipiți unul de altul și ducem povara împreună.

La fel este și Dumnezeu cu Biserica Sa. Când ești născut în Împărăția lui Dumnezeu, vei avea suișuri și coborâșuri, dar cu toate acestea ești un creștin, ești născut din Duhul lui Dumnezeu, iar El poate să te ia mai repede de pe pământ.

„...este cu neputință ca cei care au fost luminați odată și au gustat darul ceresc și care totuși au căzut, să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință...”

Știu la ce vă gândiți, de aceea am să vă spun ceva tare, astfel ca partea Legii să poată fi închisă cu adevărat.

Să mergem la Evrei 10 și să citim de la versetul 26 la 29:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.

Cine a călcat legea lui Moise este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?”

Voi spuneți: „Ce zici de asta, frate Branham? Cum îți sună?”

Eu zic să citiți Cuvântul cu atenție, pentru că aici nu vorbește despre creștin, ci despre omul care aude Cuvântul și apoi îi întoarce spatele. Înțelegeți?

„Căci, dacă păcătuim... (Ce este păcatul? Necredința) cu voia, după ce ne-a fost propovăduită Evanghelia, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat...”

Ce este păcatul? Necredința. Isus a spus în Ioan 3.18:

„...dar cine nu crede, a și fost judecat...” Păcatul nu înseamnă că fumezi, bei sau comiți adulter. Tu faci toate aceste lucruri pentru că ești necredincios. Acestea sunt atributele păcatului și tu le faci pentru că ești necredincios. Dacă nu mai fumezi, nu mai bei, etc., nu înseamnă că ești creștin; acestea sunt atributele convertirii tale.

Acum observați:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce...” Biblia nu spune că „după ce L-am primit pe Hristos în inimă”, ci „după ce am primit cunoștința adevărului...” Înțelegeți? Aici nu este vorba de creștin.

Odată, a venit la mine o femeie și mi-a spus: „Frate Branham, eu sunt creștină dar am hulit Duhul Sfânt.”

„Este imposibil”, i-am răspuns. „Un creștin nu îl poate huli pe Duhul Sfânt!”

Nu se poate! Un duh creștin poartă mărturia Duhului lui Hristos, și spune că vine de la Dumnezeu tot ceea ce vine de la Dumnezeu.

Dar dacă ai o gândire firească, vei râde și vei batjocori Duhul Sfânt. Indiferent cât de mult mergi la biserică, ești încă un păcătos și îl hulești pe Duhul Sfânt.

Când L-au văzut pe Isus deosebind gândurile, au spus că este ghicitor. Și ce le-a zis Isus? „Vă iert pentru că spuneți aceasta, dar când va veni Duhul Sfânt, nu veți fi iertați nici dacă veți spune doar un cuvânt împotriva Lui.” De ce? Pentru că au numit Duhul lui Dumnezeu un duh necurat. Dar un creștin nu poate face aceasta. El va recunoaște întotdeauna că Duhul lui Dumnezeu este Cel adevărat. Vedeți? Un creștin nu poate huli Duhul Sfânt. Înseamnă că cei ce stăteau acolo nu erau creștini; ei erau niște religioși, erau evrei ortodocși, doctori în divinitate, etc. și își băteau joc de El și de lucrările Lui, spunând că erau făcute de un duh necurat.

Câți hulitori ai Duhului Sfânt, care au lângă numele

lor titluri de D.D.D. și Ph.D. sunt astăzi? Și câți catolici, protestanți, ortodocși nu umblă azi pe stradă și batjocoresc lucrările Duhului Sfânt? Așa este. Ei râd de Duhul Sfânt și de aceea hulesc. Dar un creștin născut din nou, va spune: „Acesta este fratele meu. Acesta este Duhul Dumnezeuului celui viu.” Așa este. Un creștin nu poate huli Duhul Sfânt. Păcătosul Îl hulește pe Duhul Sfânt, păcătosul care este necredincios. Astfel, există două posibilități: ești credincios sau necredincios.

Acum aș vrea să observați ceva. Eu am avut o vedenie care m-a tulburat întotdeauna. Cu ani în urmă obișnuiam să spun: „Dacă un om ar primi Duhul Sfânt și apoi ar cădea, ar fi pierdut pe veci.” Eu nu puteam să înțeleg aceasta pe lângă celălalt text, de aceea ziceam: „Acesta este motivul pentru care Biblia spune că *„cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată ci a trecut din moarte la viață.”* Tot Biblia spune că *„tot ce-Mi dă Tatăl ajunge la Mine; și nici unul nu va fi pierdut, ci eu îi voi învia în ziua de apoi. Nimeni nu-i poate lua din mâna Mea.”* (Ioan 5.24; 6.37,44). Nu puteam înțelege cum se poate pune aceasta lângă textul acesta: *„căci cei ce au fost luminați odată...”* de aceea îmi ziceam: „Ceva nu este în ordine, nu înțeleg.”

Și cu câțiva ani în urmă am mers la o mică adunare pentecostală. Era în vremea când am ridicat Tabernacolul, la puțin timp după ce m-am căsătorit. Mă temeam de darul care era peste mine, deoarece toți îmi spuneau că este de la diavolul și nu am știut ce să cred până nu m-a lămurit Îngerul Domnului.

Am ajuns la Mishawaka și am participat la acea adunare unde am auzit atâta strigat, plânset și lăudă la adresa lui Dumnezeu cât n-am auzit în viața mea. Când i-am văzut prima dată, m-am gândit: „Frate, aici este raiul!” O, cum săreau în sus și-n jos!

Ei au trebuit să țină adunarea în nord din cauza segregăției. Negri și albi împreună. Și ce adunare au avut acolo la

tabernacolul fratelui Rowe din Mishawaka. Eu stăteam pe o bancă și priveam foarte curios ceea ce se petrecea, pentru că nu mai văzusem niciodată așa ceva.

Și acolo era un om... N-am spus niciodată acest lucru în public. Era un om care vorbea în limbi, iar cel de lângă el tălmăcea. Ei spuneau diferite lucruri care urmau să se întâmple. Apoi vorbea celălalt în limbi și acesta tălmăcea. Ascultându-i, îmi ziceam: „Nu este minunat? Par să fie îngerii coborâți din cer.”

Nu aveam la mine decât un dolar și 75 de cenți ca să mă întorc acasă. Erau banii necesari pentru combustibil. În seara aceea am dormit în lanul de porumb. Înainte de aceasta, ei au zis: „Să vină pe platformă toți predicatorii,” iar eu eram cel mai tânăr predicator de acolo.

În dimineața următoare, m-au rugat să predic. M-am ascuns, dar un om de culoare a strigat: „Este aici!” Vă amintiți povestea.

După ce am predicat, m-am gândit: „Ce bine ar fi dacă aș putea să-i întâlnesc pe cei doi predicatori care au condus adunarea!” Unul se ridica și vorbea în limbi, iar celălalt tălmăcea și spunea cuvintele: „Așa vorbește Domnul: aici este o persoană cu numele cutare și trebuie să facă lucrul cutare!” Fraților, totul era întocmai. Apoi se ridica celălalt, vorbea în limbi și tălmăcea.

Eu mă gândeam: „O, ce minunat!” Și în ziua aceea m-am rugat zicând: „Doamne, ai putea face acest lucru pentru mine?”

Nu știam cum să numesc vedeniile.

L-am rugat pe Domnul să mă ajute, apoi am mers după clădire și s-a întâmplat să-l întâlnesc pe unul din cei doi bărbați. Domnul mi-a dat un fel de a cunoaște lucrurile, așa că am dat mâna cu el și am zis:

„Bună ziua.”

„Bună ziua. Cum te numești?”

„Branham.”

„O, ești tânărul care a predicat azi dimineață.”

„Da, domnule.”

Și în timp ce am intrat în discuție cu el, i-am prins duhul. Era un creștin adevărat și curat, adică un credincios, așa că mi-am zis:
„Ce minunat!”

Cam după o oră, lângă o mașină pe care scria mare „Jesus Only”, l-am întâlnit pe celălalt bărbat, așa că m-am dus la el și i-am zis:

„Bună ziua, domnule.”

„Bună ziua. Tu ești Branham care a vorbit azi dimineață, nu-i așa?”

„Da, domnule, eu sunt. Să știi că mi-a plăcut cum a lucrat darul lui Dumnezeu între voi amândoi.”

„O, mulțumesc, domnule Branham.”

Curând am putut să-i cunosc duhul pentru că am primit o vedenie. Dacă am stat vreodată de vorbă cu un fățarnic, atunci el era acela. Soția lui era o femeie brunetă, dar el trăia cu o blondă cu care avea doi copii. Categorie, acel bărbat nu era un creștin.

Când am văzut aceasta, m-am întrebat: „Unde am ajuns? Am crezut că sunt între îngerii, dar se pare că sunt între demoni. Oare ce se întâmplă?”

Primul este un creștin adevărat, dar iată că același Duh a venit peste amândoi. Acum sunt foarte confuz...”

N-am știut ce să fac, așa că am plâns și m-am rugat Domnului. Ce puteam crede din toate acestea?

Tipul acesta m-a întrebat dacă am primit Duhul Sfânt:

„Nu, domnule, nu așa cum Îl ai tu.”

„Ai vorbit vreodată în limbi?”

„Nu, domnule.”

Atunci nu-L ai!"

„Probabil ai dreptate, frate. Poate nu Îl am așa cum Îl aveți voi.” Și după un timp m-am bucurat că nu Îl aveam așa.

Într-o zi, am mers afară să mă rog pentru Roy Davis. M-am rugat pentru el fiindcă m-a numit „păpușă” și dorea să fie iertat de Dumnezeu pentru aceasta. El avea o tiparniță și scotea un ziar, iar într-o zi s-a aprins și a ars timp de două zile.

Eu mă aflam în grotă de la Green's Mill și mă rugam. Eram acolo de două zile. Mi-am așezat Biblia pe un buștean pe care i l-am arătat nu demult fratelui Wood. Vântul adia și eu mă gândeam: „Sunt de două zile în grotă aceasta, așa că am să citesc puțin.” Am luat Biblia și am deschis chiar la capitolul 6 din Evrei și am început să citesc:

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor -

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.”

„Acesta este textul acela!” mă gândeam, dar totuși ceva nu-mi era clar. Am citit mai sus: „...să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței...” Apoi am citit versetele 7 și 8:

„Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și măcăci, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

Când am citit aceste cuvinte, Ceva m-a mișcat și m-am gândit: „Doamne, Roy Roberson nu este așa. De ce să-i faci asta?”

Apoi am dat pagina, dar a trebuit să mă întorc la versetul 6: „...căci cei ce au fost luminați odată...este cu neputință să fie înnoiți iarși...”

După aceea m-am simțit îndemnat să citesc încă o dată aceasta și m-am gândit: „Doamne, ce înseamnă aceasta? Ce vrei să spui?”

M-am întors în grotă să mă rog și atunci am văzut că tot pământul se rotea. Peste tot era arat și arăta foarte bine. Apoi am văzut un om în alb, care avea în mână un sac și semăna peste tot semințe, până a trecut de curbura pământului. După ce a terminat, iată că în urma lui a venit un om îmbrăcat în negru, un tip cu o privire vicleană, care se furișa privind în toate părțile. Și el avea sămânță și o arunca pe tot pământul.

După ce a plecat, pământul s-a rotit și iată că a răsărit o recoltă mare, dar prin grâu era neghină, pălămidă și alte buruieni. Apoi a venit o secetă mare. Micuțul spic de grâu își întindea capul însetat după apă, dar și micuța neghină făcea la fel. Toate se rugau să cadă ploaia. Și după un timp a apărut un nor mare, care a udat tot pământul cu ploaia lui. Atunci micuța neghină a început să sară în sus și să strige: „Slavă lui

Dumnezeu! Aleluia! Lăudat să fie Domnul!”

Micuțul grâu a sărit și el în sus și a început să strige: „Slavă lui Dumnezeu! Laudă lui Dumnezeu!”

Privind scena aceea, mi-a venit în minte ceea ce scrie în Matei 5.44-45:

*„Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri,
binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă
pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,*

*ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri;
căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă
ploaie peste cei dreapți și peste cei nedreapți.”*

Vedeți? Aceeași ploaie care face grâul să crească,
face să crească și neghina. Și dovada voastră firească este chiar în biserică:
el poate striga, poate sări, poate juca, vorbi în limbi, etc., dar după roade
este o neghină.

Așa era și acel bărbat care avea Duhul. Duhul Sfânt
poate cădea peste un grup de oameni, iar fățarnicul poate striga și trăi prin
Duhul Sfânt, prin ploaia care cade.

Despre aceasta vorbește Pavel aici. Însă este
imposibil ca o neghină să devină grâu, așa cum este imposibil ca grâul să
devină neghină. Înțelegeți?

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor -

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.

Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și măcăci, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

Credinciosul firesc de atunci era la fel ca cel de astăzi, care zice: „Păi eu aparțin de o biserică, m-am pocăit, m-am mărturisit și m-am botezat.”

Vedeți, ei se bazează pe acele reforme firești. Și ce se întâmplă? Produc neghină.

Dar ce produce desăvârșirea? Grâul. Grâul este Cuvântul lui Dumnezeu. El îl folosește ca Cuvântul Său. Este o Sămânță care rodește. Dar depinde ce sămânță este semănată în inima ta. Dacă vii la biserică numai pentru că te temi de iad, ești încă o neghină. Dacă mergi la biserică numai ca să fii popular, ești încă o neghină. Dacă ai făcut toate aceste lucruri numai pentru că trebuiau făcute

și asta-i tot, ești încă o neghină.

Dar un creștin adevărat dorește să ajungă la desăvârșire, astfel încât lumea este moartă pentru el și devine o făptură nouă în Hristos Isus. Este absolut imposibil ca un astfel de om să cadă. Așa spune Biblia. Vedeți cum se compară totul cu restul Scripturii și cum se așează fiecare lucru la locul lui?

Cum este posibil ca într-un loc să scrie că un om care a fost salvat odată nu mai poate fi pierdut, iar dincolo să scrie că dacă ești pierdut sau ai hulit, este cu neputință să mai fi adus înapoi?

Desigur, dacă ești un hulitor, nu ești creștin, deoarece Biblia spune că *„...nimeni dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus să fie anatema!”... (1 Corinteni 12.3).*

Duhul lui Dumnezeu care este în Biserica creștină este de acord cu tot ceea ce a vorbit Dumnezeu.

Noi citim: *„...El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre...și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5), dar gândirea firească spune: *„Zilele minunilor au trecut! Nu există vindecare divină. Acestea sunt numai niște emoții. Noi suntem prezbiterieni, luterani, etc., și știm pe ce stăm!”*

Dar ce spune Duhul lui Dumnezeu?

„Isus Hristos este Același...” Și Duhul Lui răspunde: *„Amin!”* El este imediat de acord cu Cuvântul. Înțelegeți ce vreau să spun?

După cum spune Pavel, aceste reforme firești sunt fapte moarte, dar unde a venit Viața este desăvârșire: *Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață...* „Eu îi voi da viața veșnică și îl voi învia în ziua de apoi.” „Tot ce-Mi dă Tatăl ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” Nu se poate!

Unii cred că aceasta face ca oamenii să se piardă, dar, fraților, voi nu Îl slujiți pe Dumnezeu sub amenințare. Dumnezeu nu este Unul care vă mână cu biciul de la spate. El este un Tată; este dragoste. Dumnezeu este dragoste, iar Biblia spune că cel ce iubește este de la Dumnezeu.

Tu nu Îl iubești pe Dumnezeu de frică. Eu n-am băut în viața mea, dar dacă aș merge și m-aș îmbăta, nu m-aș teme că sunt biciuit. Nu frica este motivul pentru care nu beau. Eu nu beau pentru că Îl iubesc pe Dumnezeu. Aceasta nu este o faptă a Legii; nu este ceva ce **trebuie** să fac. O fac pentru că El a făcut deja ceva pentru mine și eu Îl iubesc pentru aceasta. Așa este.

Deci El a mințit sau a spus adevărul când a zis că vă va da Viața veșnică și nu veți pieri? Desigur, a spus adevărul. Acum înțelegeți tâlcuirea acestui text? Este imposibil ca un om să cadă dacă este în har. Nu se poate. El poate aluneca, dar nu înapoi la acele lucruri vechi ca să le facă din nou.

Deci voi umblați de la o trezire la alta, și dintr-un loc în altul, și nu vedeți că nu sunteți statornici; că nu sunteți așezați pe ceva.

Poate zici: „Frate Branham, eu nu știu dacă...”

Desigur, Dumnezeu nu mi-ar fi dat slujba pe care o am, ca apoi să mă lase într-o eroare. Dacă acest lucru n-ar fi fost dovedit de Scriptură, ar fi fost greșit, dar aici este Scriptura care o sprijină.

Dar ce fac oamenii? Merg la biserică, se ceartă, se contrazic și trăiesc o viață firească, apoi spun: „Eu sunt creștin.”

Astăzi am vorbit cu o doamnă care mi-a spus că soțul ei umblă cu un bărbat. Ea i-a prins în mai multe locuri și a zis: „Am să-ți arăt că sunt creștină!”

Uitați-vă la Jimmy Osborne, care duminică dimineața predică, iar în restul săptămânii cântă boogie-woogie, rock și celelalte.

Uitați-vă la Elvis Presley, versiunea anului 1947 a lui Iuda Iscarioteanul, care este membru în „Adunarea lui Dumnezeu”; un pentecostal care spune că are Duhul Sfânt pentru că vorbește în limbi, dar a trimis în chinuri mai multe suflete decât toate barurile care au existat în ultimii 50 de ani. A pervertit gândirea adolescenților din toată lumea, încât fetele și-au scos lenjeria intimă și au aruncat-o pe scenă pentru a primi autografe pe ea. Este atât de vulgar prin mișcările trupului, încât televiziunea nu-l mai filmează decât de la brâu în sus.

O, fraților, dacă Duhul Sfânt ar fi fost acolo, nu s-ar fi purtat așa! Dumnezeu iubește curăția, puritatea și sfințenia.

Eu nu mă păstrez sfânt și curat ca să fiu creștin, ci Hristos în mine trăiește așa. Eu Îl iubesc, iar dacă fac ceva greșit, El mă osândește imediat, așa că spun chiar atunci: „Dumnezeule, iartă-mă, Te rog!” În fiecare zi trebuie să-l cer iertare și voi la fel.

Dar dacă ești firesc, zici: „O, nu-i nici o problemă.

Eu merg la biserică.” Vedeți? În ce privește hula, poți huli atunci când nu ai credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Astfel, începi să batjocorești lucrarea Lui și să spui că este un duh necurat: „Sunt o grămadă de holly-rollers”. Când faci aceasta, ești între har și judecată și ești terminat pentru totdeauna.

Isus a spus că un singur cuvânt spus împotriva nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare. Dar un creștin născut din nou din Duhul, nu poate numi aceasta duh rău; el nu poate face aceasta pentru că este de acord. Așa este.

Oamenii au încercat să-mi spună că Stâlpul de Foc care mi s-a arătat era diavolul, ficțiune sau altceva de felul acesta, dar aparatul de fotografiat a dovedit că nu este așa. Și totul este în deplină concordanță cu Biblia.

Același Stâlp de Foc care i s-a arătat lui Pavel pe drumul Damascului și a făcut toate acele lucruri atunci, este astăzi printre noi și face la fel. El este Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Dacă suntem născuți din nou, avem Viața veșnică și nu putem pieri. Este imposibil, pentru că așa spune Biblia.

Priviți ce spune Pavel aici. Citiți și restul și vedeți dacă nu este așa. Să mergem la versetul 8:

„Dar dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

Acesta este necredinciosul.

Pavel vorbește despre cei care încearcă să se întoarcă înapoi sub Lege și să facă faptele Legii, dar acestea sunt doar niște ritualuri. Astfel, ei au botezul, punerea mâinilor și alte lucruri de felul acesta.

„Măcar că vorbim astfel, preaiubiților, totuși de la voi așteptăm lucruri mai bune și care însoțesc mântuirea.

Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutați pe sfinți.”

Vedeți despre ce vorbește aici? El nu vorbește despre creștini care cad și este cu neputință să se întoarcă iar, ci vorbește despre credincioșii firești care urmează o formă de reformă. El spune aici: „... **preaiubiților, totuși de la voi așteptăm lucruri mai bune și care însoțesc mântuirea.”**

Vedeți? Voi să nu vorbiți în felul acela și să nu duceți o astfel de viață, fiindcă sunteți asigurați în Hristos.

Să mergem puțin în Evrei 10, unde am citit și azi dimineață.

Dar înainte de aceasta, să deschidem la Efeseni 4.30 ca să vedem cum Scriptura se sprijină singură:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Este adevărat? Voi sunteți pecetluiți în Trupul lui Hristos, prin botezul Duhului Sfânt, dar nu de la o trezire la alta, ci până în ziua răscumpărării trupului. Așa este.

Deci nu este nici o posibilitate să fiți pierduți. Dar sunteți speriați, iar teama însoțește îndoiala, în timp ce dragostea însoțește credința. Așa este.

Eu Îl iubesc pe Tatăl meu; nu mă tem de El, ci Îl iubesc. Și știu că El nu-mi face rău, ci numai bine. Dacă mi-ar fi frică de El, aș spune: „O, nu știu dacă o va face sau nu!”

Dar eu Îl iubesc. Da, Tată, eu Te iubesc. Știu că ești Tatăl meu și că mă iubești, și nu mă tem de nimic fiindcă cred că îți vei ține Cuvântul. Este făgăduința Ta pentru mine. Așa procedează Duhul lui Dumnezeu.

„Dar dacă am făcut asta și asta...” Vezi, tu mergi din nou pe partea Legii. Nu mergeți pe partea Legii pentru că este negativă; voi trebuie să aveți partea pozitivă.

Este deja o lucrare terminată. Hristos a murit și păcatul a fost osândit când a murit El. Și dacă Dumnezeu te-a hotărât pentru Viață, „*Tot ce Mi-a dat Tatăl va ajunge la Mine.*” Vedeți?

Tu nu poți fi pierdut, deoarece ești asigurat pentru totdeauna: „*Căci printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup*” și acest trup este desăvârșit pentru totdeauna printr-o singură Jertfă. Înseamnă că este cu neputință să fim pierduți. Sigur că da.

Acest lucru nu vă face să vă simțiți bine?

Cum știi că ești creștin? Când duhul tău poartă mărturia Duhului Său, când ai în inimă dragostea lui Dumnezeu, pace, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate, milă. Aceasta se întâmplă când viața ta este urmată de roadele Duhului Sfânt.

Nu când poți juca în Duhul. Lucrul acesta este în ordine, dar ei au luat aceste lucruri și le-au dus în partea Legii, lăsând în urmă Duhul lui Dumnezeu.

Acesta-i motivul pentru care atunci când a început să se manifeste Dumnezeu, ei au spus: Este nonsens! Nu vrem să avem de-a face cu aceasta!" Vedeți? Ei nu-L cunosc pe Dumnezeu; nu L-au văzut; nu Îl pot înțelege fiindcă înăuntru este o viață diferită. Neghina nu știe ce face grâul, pentru că în el este o viață diferită.

Așa este și cu credinciosul firească, care este cu țigara în gură și spune: „O, eu sunt creștin!” O femeie în pantaloni scurți spune: „Păi sunt o membră a bisericii!” Roadele tale nu dovedesc decât că ești firească. Cu siguranță. Și există doar două lucruri care te fac să procedezi așa: ori ai probleme mintale, ori peste tine este un duh de poftă. Așa este.

Dacă vrei să te porți ca lumea, Biblia spune: „*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.*” (1 Ioan 2.15). Acolo sunteți.

Poate zici: „Biblia spune că trebuie să fac asta...” Nu, nu este așa. Stai acolo până când Hristos face pentru tine ceva care scoate aceste lucruri din viața ta. Atunci ești născut din Duhul lui Dumnezeu. Nu este ceea ce ai făcut tu, ci ce a făcut El pentru tine, încât să primești acea

dragoste care te-a trecut de la moarte la Viață. Apoi uită-te la viața ta dacă se potrivește cu El. Și aceasta nu fiindcă încerci tu să-ți potrivești viața cu a Lui, ci fiindcă Dumnezeu te aduce sub ascultarea Duhului Său. Atunci nu tu te vei călăuzi pe calea lui Dumnezeu, ci Dumnezeu te conduce pe calea Lui. El conduce, nu tu.

Fiți atenți în timp ce ne vom apropia de sfârșit.

***„Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeași râvnă,
ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde,***

***așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele
celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.***

***Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu
putea să Se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine însuși,***

***Și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta, și îți voi
înmulți foarte mult sămânța.”*** (v. 11-14).

Avraam a primit legământul fără să aibă nici un merit.

Jurământul făcut față de el a fost harul absolut, deoarece nu a fost mai sfânt sau mai bun decât ceilalți, ci era un om obișnuit. Dumnezeu l-a hotărât prin alegerea Sa, și nu pentru că a vrut Avraam sau pentru că ar fi avut vreun merit deosebit: a fost alegerea lui Dumnezeu. Oamenii spun: „Noi ne alegem singuri predicatorul!” sau: „Unul din diaconi a terminat, haideți să alegem altul în locul lui. Și păstorul a terminat, să găsim altul...” Uneori acest lucru nu este corect.

Când au ales persoana care să ia locul lui Iuda, ei au

ales greșit; au ales un gentleman, pe Matia, un mare învățat și diplomat, căci au spus: „Matia va fi cel mai potrivit. O, arată foarte bine!” Dar nu aceasta a fost alegerea lui Dumnezeu, iar omul ales de ei n-a făcut niciodată nimic pentru Dumnezeu.

În schimb, Dumnezeu a ales un evreu plin de nervi și cu nasul coroiat, care zicea: „Mă voi duce să-i arestez pe creștini.” Dar Domnul a spus: „Eu văd ceva în el și am să-l folosesc”, și i s-a arătat în acea Lumină mare și i-a zis: *„Eu sunt Isus. Este greu să dai cu piciorul într-un țepuș. De ce Mă prigonești?”*

Astfel, Dumnezeu l-a luat pe acest bărbat și a făcut din el unul din cei mai mari oameni care au trăit pe pământ de la Isus Hristos încoace. Aceasta era alegerea lui Dumnezeu.

Astăzi, oamenii vor să aleagă ei. Astfel, bisericile iau un bărbat și-l trimit într-o parte și pe altul, în altă parte, dar nu este corect așa, pentru că Dumnezeu este Cel care dă călăuzirea. El este în toate și peste toate. Nu este vorba de vreun document din vreo biserică, ci este ceea ce a spus Dumnezeu; aceasta este diferența.

Observați. Dumnezeu i-a făcut lui Avraam o făgăduință necondiționată. Astfel, el nu a trebuit să facă nimic, deoarece Dumnezeu a zis: „Eu am făcut deja totul!”

Dumnezeu i-a dat și lui Adam o făgăduință și i-a spus: „Adame, dacă nu te vei atinge de aceasta, vei trăi veșnic, dar în ziua în care vei mânca, vei muri.”

De fiecare dată când Dumnezeu face un legământ cu omul, omul își încalcă partea lui. Astfel, Dumnezeu a trebuit să facă ceva

pentru că a văzut ce este omul. Și ce a făcut? A venit jos și a făcut un legământ necondiționat cu Avraam. Dacă n-ar fi fost necondiționat, Avraam ar fi fost pierdut demult.

Când a mers în Gherar, Avraam a mințit și și-a dat soția altui bărbat ca să-și salveze pielea. Ce om! Dumnezeu i-a zis: „Nu pleca de aici!” dar el s-a dus de acolo din pricina foametei; a mers într-un loc unde traiul era mai ușor. Voi știți ce se întâmplă cu omul când urmează calea mai ușoară.

S-a dus într-un loc unde iarba era mai grasă, iar când a ajuns acolo, i-a spus împăratului că soția lui era soră-sa, ca să se salveze. Aceasta era o minciună, dar cu toate acestea era încă prorocul lui Dumnezeu.

Acel împărat se numea Abimelec și era un bărbat sfânt și drept. Cu siguranță, el se ruga în fiecare seară. Și când a văzut-o pe bunicuța Sara, care avea aproape o sută de ani, venind spre el din nou tânără și frumoasă, și-a zis: „Aceasta este fata pe care am așteptat-o. Cu ea mă voi căsători.”

Avraam i-a zis
: „Poți s-o iei pentru că este sora mea.” Iar Sara a spus și ea: „Este fratele meu.”

Astfel, Abimelec a luat-o și a dus-o să fie spălată și îmbrăcată cu haine frumoase ca o prințesă. Seara, și-a spus rugăciunea, apoi s-a întins în pat gândindu-se: „Mâine mă voi căsători cu evreica aceea frumoasă, care este sora aceluia băiat. O, va fi minunat! Doamne, Tu știi cât de mult te iubesc!”

Dar Dumnezeu i-a răspuns: „Ești ca mort!”

„Doamne, dar Tu cunoști inima mea. Oare nu mi-a spus el că este sora lui?”

„Tocmai pentru că îți cunosc inima ți-am spus, ca să te păzesc să păcătuiești împotriva Mea. Îți cunosc inima, dar bărbatul acela este prorocul Meu. Ia o jertfă, du-te la el și dă-i nevasta înapoi pentru că altfel vei muri. N-am să-ți mai ascult rugăciunile până nu se roagă el pentru tine.” Amin.

„Bărbatul acela este prorocul Meu.”

Poate zici: „O, aș fi vrut să fiu Avraam!” Dacă suntem morți în Hristos, noi suntem sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință. Așa este. Biblia spune că făgăduința a fost dată lui Avraam și seminței lui.

Avraam a avut multe semințe, mulți copii: l-a avut pe Ismael, iar după moartea Sarei, a avut încă 7-8 copii cu o altă femeie. Cu toate acestea, sămânța făgăduită a fost Isaac, iar prin Isaac a venit Hristos, și prin Hristos am venit noi. Făgăduința este necondiționată.

Dar cum este cu Avraam? Pentru el ar fi fost imposibil să se întoarcă înapoi. Desigur. Și la fel de imposibil ar fi fost și pentru Saul, deoarece făgăduința a fost dată pentru veșnicie.

Aș vrea să mergem puțin în Galateni 3, ca să vedem ce este cu făgăduința; să vedem dacă suntem făgăduința Lui sau nu. Deci Galateni 3.15-16:

„Fraților (vorbesc în felul oamenilor), un

testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.

Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui.” Nu zice: „semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

Deci Hristos a fost sămânța lui Avraam, iar noi, fiind morți în Hristos și botezați în trupul Lui, suntem sămânța lui Avraam și moștenitori ai făgăduinței. Deci cum veți putea cădea dacă Dumnezeu v-a făcut această făgăduință? Cum veți putea ajunge în iad?

Tu spui: „Înseamnă că noi nu putem aluneca?”

Ba da, dar când vei aluneca, ți-o vei primi, fii fără grijă. Și Avraam și-a încasat-o, și la fel ceilalți, așa că nici tu nu vei fi scutit. Să nu crezi că îți dă dreptul să păcătuiești. Vei plăti pentru tot ce vei face. Vei culege ce ai semănat. Exact așa este. Și Avraam a cules exact ce a semănat. Așa este. Dar cu toate acestea era salvat. Israelul a pierdut moștenirea; au pierdut țara făgăduită și s-au dus în Egipt, dar nu au pierdut legământul. Dumnezeu a spus clar: „Mi-am adus aminte de făgăduința pe care i-am făcut-o lui Avraam. Moise, du-te și spune-i lui Faraon să-Mi lase poporul să plece, pentru că Mi-am amintit că am făcut o făgăduință lui Avraam și seminței lui.”

La fel este și cu noi. Tu ești mort și viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, de aceea nimic nu te poate atinge. Poate vei face o greșală, dar dacă ești cu adevărat un copil al lui Dumnezeu, vei vedea că ai greșit, te vei ridica și vei încerca din nou. Nu vei rămâne acolo. Acesta este adevărul.

Dar dacă ești laș, dacă ești o neghină, dacă nu există
Ceva care să te îndemne: „Ridică-te!”, vei spune: „Oricum n-a fost nimic acolo!”

Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un om care a
luat năvodul și l-a aruncat în mare. Când l-a tras afară, acolo erau broaște,
șerpi, șopârle, păienjeni de apă și pești. Așa este cu Evanghelia când este
propovăduită.

Este ca și cum Domnul i-ar fi spus unui predicator ca
fratele Graham:

„Du-te și predică puțin în colțul acela!” iar el ia
năvodul, merge acolo sus și începe să tragă.

„Unde mergi, frate Bill?”

„Eu mă duc să-l arunc în partea cealaltă.” Și trag.

„Uite, Doamne, ce am scos. Tu știi ce sunt.” Și trag
năvodul din nou: „Iată, Doamne, sunt aici.”

Broasca a fost broască de la bun început. Ea s-a prins
doar în plasă. Așa este. Așa sunt prinși oamenii în emoții: „O, aleluia!
Aleluia! Slavă Domnului! Aleluia!” Ei au fost doar prinși în năvod.

Dacă duhul de broască este în ei, nu va trece mult
până vor spune: „Vezi, ți-am spus eu...” Și se târăsc înapoi.

Domnul crab va spune: „Eu nu pot înțelege asta.”

Doamna păianjen va sta o vreme acolo și apoi se va duce încet înapoi: „Oricum, n-a fost nimic acolo.”

Doamna șarpe va spune și ea: „Aceia sunt o grămadă de „holly-rollers”. Voi merge în altă parte unde sunt mai rezonabili.”

Păi tu ești șarpe de la început! Năvodul Evangheliei te-a prins și pe tine. Asta-i tot.

Dar peștele este dus la masa Învățătorului. El a fost de la început pește, de la întemeierea lumii. Aleluia!

Vă amintiți că toți respiră în aceleași ape; ei toți beau din același izvor. Noi toți am băut din aceeași Stâncă spirituală; toți au mâncat mană în pustie. Caleb și Iosua au mâncat aceeași mană ca și restul, dar ceilalți au căzut în pustie, pe când ei au mers mai departe. Așa este.

Noi toți am fost făcuți să bem din aceeași Fântână, dar nu toți cei care beau sunt salvați. Noi toți suntem făcuți să strigăm împreună; să ne bucurăm împreună, dar numai cei aleși sunt salvați. Ați observat că scrie că în timpul sfârșitului cele două duhuri vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Dacă ar fi cu puțință. Vedeți? Acesta este adevărul. Duhul adevărat al lui Dumnezeu este peste cei aleși și îi conduce la Viața veșnică.

Acum ne apropiem de încheiere. Fratele Neville va lua subiectul de unde îl las eu. Fiți atenți:

„Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”, careia îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngerii, prin mâna unui mângâietor.

Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur.” (Galateni 3.19-20).

De aici încolo îl las pe fratele Neville să vorbească miercurea viitoare.

Ați înțeles ce am spus? **Este absolut imposibil ca un creștin născut din nou**, nu unul care își spune născut din nou, ci unul născut cu adevărat din nou, **să cadă din har**. Nu se poate. El nu poate ieși niciodată din har.

Avraam a ieșit din har, deoarece Dumnezeu i-a spus să stea acolo, dar el a plecat. Însă legământul nu l-a pierdut niciodată, fiindcă era tot alesul lui Dumnezeu. El era prorocul lui Dumnezeu; a fost întotdeauna prorocul Lui. Așa este. Avraam a fost întotdeauna al lui Dumnezeu.

Observați. Biblia spune că tot Israelul va fi salvat. Câți știu aceasta? Dar Israel nu este Israelul firesc, ci Israelul duhovnicesc, pentru că darurile și chemarea sunt fără pocăință. Nu spune Biblia aceasta în Romani 11.29? Așa este. Israelul va fi salvat. Și cum devenim Israel? Dacă suntem morți în Hristos, suntem sămânța lui Avraam și astfel, moștenitori prin făgăduință.

„Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este Iudeu; și tăiere împrejur nu este aceea care este pe dinafară, în carne.

Ci Iudeu este acela care este Iudeu înăuntru; și tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă...” (Romani 2.28-29).

Noi suntem sămânța lui Avraam prin făgăduință, prin Hristos, prin acceptarea Lui ca Mântuitor personal.

Sper că ați înțeles. În continuare vom vorbi despre Melhisedec. O, totul este minunat! Data viitoare vom intra în crema acestor lucruri.

Odată, un trinitar strict, care crede că sunt trei dumnezei, mi-a spus că în Matei 3 scrie clar despre cele trei persoane ale trinității.

„Trebuie să văd și eu aceasta”, i-am răspuns.

El stătea chiar la acest amvon și mi-a zis:

„Privește! „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El.

Și din ceruri S-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” (Matei 3. 16-17). Acolo erau trei: Fiul pe mal, Duhul Sfânt deasupra și Tatăl în cer.”

„Frate, Biblia nu spune așa ceva.”

„O, ba da!”

„Mai citește o dată ca să te convingi.”

Iată care era tabloul lui: aici este Dumnezeu Fiul, acolo este Dumnezeu Tatăl și aici este Duhul Sfânt. Fiți atenți! Biblia spune că atunci când a fost botezat Isus *„cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El.”* Dar nu era o altă persoană, ci Duhul lui Dumnezeu era ca un porumbel *„Și din ceruri S-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”* Citiți în Matei și vedeți dacă nu scrie așa. Dar nu este vorba de trei persoane.

Tot așa, nu scrie nicăieri că este imposibil ca cineva să alunece, să dea înapoi. Nu scrie așa ceva, ci scrie că *„este cu neputință să fie înnoiți iarăși, după ce au fost luminați odată.”* Nu se poate.

Biblia spune că *„cel născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.”* (1 Ioan 3.9).

Deci cum poate fi considerat păcătos dacă acolo este o Jertfă care i-a luat locul? Cum pot muri dacă moartea a fost plătită pentru mine? Cum pot muri dacă am Viață veșnică? Cum? Nu se poate.

Dacă aș avea o hârtie semnată de primar, în care să scrie că pot circula prin oraș cu 60 de mile (96,5 Km), cum m-ar mai putea aresta polițistul? L-aș putea ignora chiar și dacă m-ar fluiera. El nu-mi poate face nimic pentru că am permis.

Tot așa, cum aş putea păcătui după ce Hristos a murit pentru mine și am devenit neprihănitul Lui din pricina harului și a dragostei Lui, iar între mine și Dumnezeu este o Jertfă? Nu pot păcătui. Dumnezeu nu mă vede pe mine, ci Îl vede pe Hristos. Întotdeauna când fac ceva greșit, Hristos ia locul meu, pentru că mă grăbesc să mărturisesc: „Am greșit. El este drept. Doamne, Tu cunoști inima mea. Iartă-mă, Te rog, pentru că am greșit.”

Dumnezeu nu vedea aceasta, pentru că sângele lui Isus mă acoperă tot timpul. Atunci cum mi s-ar putea socoti păcatul dacă El n-o face? Imediat ce l-am făcut, sunt iertat. Așa este.

Este ca și cum ați picura cu pipeta cerneală neagră într-un tub cu înălbitor. Picurați, apoi încercați să găsiți picătura. Cerneala este înghițită de înălbitor.

La fel se întâmplă cu păcatele mărturisite. Dacă ești în Hristos, între tine și Dumnezeu este un tub plin cu „înălbitor”, iar păcatul tău devine neprihănire, pentru că acolo te așteaptă o Jertfă neprihănită.

„Când voi ajunge la râu, la sfârșitul zilelor,

Și ultima adiere de tristețe va sufla,

Este un singur gând care mă înveselește

Și-mi face inima să se bucure:

Că nu voi trece Iordanul singur.”

Acesta este un lucru bun. Nu trebuie să-l trec singur.

Într-una din zile vom ajunge la capătul drumului, iar atunci soarele nu va mai străluci și vom fi chemați de Dumnezeu.

Atunci, Adam se va întinde, o va scutura pe Eva și îi va zice: „Dragă, este aici. Este timpul să te trezești.” Eva se va întinde spre Abel și îi va zice: „Dragule, vino afară căci este timpul să te trezești.” Apoi, Abel îi va zice lui Set și Set lui Noe, iar Noe...și așa mai departe până la Avraam... și mai departe. Când va veni Fiul lui Dumnezeu va fi o mare trezire, iar în ziua aceea vom fi asemenea Lui.

Dacă păcătuiești aici, vei plăti pentru asta. Chiar acum mi-a venit în minte ceva și am să spun. De vreo 4-5 ori am ezitat s-o spun, dar trebuie să fac aceasta.

Câți dintre voi își amintesc de fratele păstor de la Biserica lui Dumnezeu de aici? Lucra în oraș pentru Vorgang. A fost prima Biserică a lui Dumnezeu și era chiar după colț. Era un bărbat evlavios și sfânt, iar după el a urmat fratele Smith. Cred că îmi voi aminti imediat cum se numea. Era un om salvat de Dumnezeu.

Să nu uitați că dacă faci ceva greșit, ca și creștin, Dumnezeu te va avertiza, dar dacă nu iei seama la avertizare, El te va lua de pe pământ.

Uitați-vă la biserica din Corint. Pavel le-a arătat poziția lor în Hristos, i-a avertizat de ceea ce avea să se întâmple, iar ei s-au corectat și s-au îndreptat înaintea lui Dumnezeu.

Acest bărbat de care vă spun, era un bărbat minunat, un om salvat de Dumnezeu. El și-a luat o slujbă în centru, la Vorgang. Fratele

Ramsey... câți îl cunoașteți pe fratele Ramsey de la Biserica lui Dumnezeu? Sigur că da, un om minunat. El obișnuia să vină la mine să stăm de vorbă; și stăteam acolo, plângeam și ne țineam de mână. Era un creștin adevărat.

Într-o zi, după ce am venit de peste ocean, m-am dus la atelier cu mașina la verificat. Când m-a văzut, Ramsey mi-a zis:

„Ce pot să fac pentru tine, Billy?”

„Verifică-mi mașina, Ramsey și schimbă-i uleiul.”

„Bine”, a spus el, apoi m-a întrebat: „Ai avut adunări frumoase?”

„O, frate Ramsey, a fost minunat. N-ai vrea să vii și tu odată cu mine?”

„Eu nu Îl mai slujesc pe Domnul, Billy.”

„Ce-ai spus?”

„Nu-L mai slujesc” și a plecat de lângă mine. A trebuit să plec undeva, apoi m-am întors să-mi iau mașina. Când am ajuns acasă, am început să mă gândesc la cuvintele acelea: „Nu-L mai slujesc pe Domnul!” Domnul mi-a pus pe inimă să merg înapoi și să-l mai întreb o dată. Astfel, m-am urcat în mașină și m-am întors la Vorgang. M-am dus la fratele Ramsey și i-am zis:

„Frate Ramsey, vreau să te întreb ceva.”

„Sigur, Billy, ce anume?”

„Mai devreme ai zis că nu Îl mai slujești pe Domnul.
Ai vrut să mă necăjești un pic, așa-i?”

„Nu.”

„Tu nu vorbești serios, frate.”

„Ba da.”

„Nu-L mai iubești pe Domnul?”

„Dacă L-aș iubi, L-aș sluji, nu-i așa?” și a plecat.

„Bine, frate Ramsey, dar...”

„Nu vreau să mai vorbesc despre asta.”

M-am întors acasă, am intrat în cameră și am închis ușa. Mă simțeam foarte împovărat și îmi ziceam într-una: „Nu se poate. Cu siguranță i s-a întâmplat ceva.”

Acolo era un băiat de culoare, Jimmy, care vine la

biserica de aici. Șchiopătează puțin și lucrează la Vorgang. Când m-am întâlnit cu el, băiatul mi-a zis:

„Reverend Branham, nu știu ce se întâmplă cu dr. Ramsey. Toți se temeau să vorbească cu el, dar eu i-am zis zilele trecute: „Ce este cu tine, căci erai un om evlavios.” Știi ce a făcut? Și-a luat licența de predicator, a rupt-o, a aruncat-o la gunoi și a zis: „Nu vreau să mai am de-a face cu aceasta!”

Jimmy i-a zis: „Domnule, nu ar trebui să faci aceasta”, dar el i-a răspuns: „Jim, am terminat cu slujirea Domnului”, și a plecat de acolo. Jimmy a mai zis că de ziua muncii, l-a rugat să meargă să-l ajute să-și repare valvele, iar el i-a răspuns: „Vin după ce ies de la biserică.” Când a ajuns la el, Ramsey lucra deja la valvele mașinii și i-a zis:

„Jimmy, du-te până la bar și adu-mi o casetă de bere,” dar băiatul i-a răspuns:

„Domnule Ramsey, eu am fost vinovat de multe lucruri, dar nu voi fi niciodată vinovat că am dus bere unui slujitor al Domnului. Nu, domnule, asta n-am s-o fac.”

„Du-te odată, Jimmy!”

„Domnule Ramsey, îți repar valvele dar n-am să aduc bere unui slujitor al lui Dumnezeu. Dacă vrei, du-te și cumpără-ți singur.”

Atunci Ramsey a luat mașina lui Jimmy și când s-a întors a adus o casetă de bere din care băuse deja. Și a continuat așa, dar curând s-a îmbolnăvit. Vedeți?

Dumnezeu n-a putut să-i vorbească. Eu l-am avertizat și am făcut tot ce am putut să-l aduc înapoi. Fratele Smith s-a dus și l-a avertizat și el că nu face bine. Toți au încercat să facă tot ce au putut pentru el, dar tot timpul dădea din cap. Și ce s-a întâmplat? S-a îmbolnăvit și a murit. Aceasta arată că era un om salvat. Dacă Dumnezeu nu a putut să-l aducă la ascultare, a trebuit să-l ia și să-l ducă acasă. Este exact ce spune Biblia. Dacă nu dai ascultare corecției, trebuie să pleci acasă.

Dumnezeu nu te poate pierde după ce te-a salvat, dar poate să-ți scurteze zilele și să te facă să plătești pentru tot păcatul pe care l-ai făcut. Deci, dacă păcătuiești va trebui să plătești pentru ceea ce ai făcut.

Să nu uitați aceasta!

În seara aceasta eu sunt absolut sigur că fratele Ramsey a fost salvat. Categorie. Dar el n-a ascultat de Dumnezeu, de aceea a trebuit să fie dus acasă. De ce? Pentru că aducea rușine și ocară asupra Sângelui cu care a fost sfințit. Este adevărat? Și socotea legământul un lucru nesfânt. Este exact ce scrie în epistola către Evrei. Înțelegeți? Este imposibil să fie pierdut, dar aduce rușine și ocară, așa că Dumnezeu trebuie să-l ia de pe pământ.

Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne vom pleca pentru un moment de rugăciune.

Preasfântule Tată, noi Îți suntem recunoscători pentru făgăduința pe care ne-ai dat-o, că nu ne vei lăsa și nu ne vei părăsi. Tu ne-ai făgăduit că ne vei călăuzi de-a lungul vieții, iar când vom trece râul morții vei fi lângă noi. De asemenea, ne-ai promis că vom avea Viață veșnică și ne-ai dat-o de bună voie, așa că nu o vom pierde niciodată. „*Cine crede în Mine,*

are viața veșnică...” Dacă este veșnică înseamnă că nu are sfârșit, iar Tu ai promis că ne vei învia în ziua de apoi. Îți suntem recunoscători pentru aceasta și Îți mulțumim pentru că Cuvântul Tău ne învață acest lucru, ne dă o nădejde sigură și ne face să știm că Tatăl nostru este dragoste și că El ne-a iubit și ne-a ales dinainte.

Tu ai spus: *„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit...”* (Ioan 15.16) și eu Îți mulțumesc pentru aceasta, Tată.

În seara aceasta, aici stau mulți care au fost hotărâți pentru Viața veșnică și L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal, iar roadele Duhului Sfânt sunt vizibile în viețile lor: blândețea, mila, smerenia, dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea. Îți suntem recunoscători pentru aceasta, Doamne.

Tată, dacă în seara aceasta este cineva care nu are aceste roade în viața lui, dar se odihnește pe ceva senzațional, fiindcă a fost cuprins odată de emoții și s-a simțit bine, a strigat sau a făcut alte lucruri, să ai milă de el, căci dacă nu are roadele Duhului Sfânt ca să-l țină zi de zi în dragoste constantă, încât să-și ierte vrăjmașii, să-și îndrepte greșelile și să trăiască în pace, dragoste și blândețe cu cei din jur, cu zel pentru biserică și dragoste pentru Hristos și copiii Lui, este degeaba.

Iartă-i, Dumnezeule veșnic. Chiar dacă sunt mădulare ale bisericii, ale trupului pământesc, ajută-i să lase deoparte toate aceste lucruri pământești moarte și să se îndrepte spre desăvârșire. Dă-ne aceasta, Doamne. Ajută-i să vină la Cel desăvârșit și să-L accepte ca Plată pentru păcatele lor, astfel încât să poată duce harul dragostei și al păcii la cei pierduți, până ajung în Prezența lui Dumnezeu, ca să trăiască veșnic. Dă-le aceasta, Tată.

În timp ce avem capetele plecate, poate este cineva care vrea să schimbe viața firească a rânduielilor, a botezurilor, a senzațiilor și a altor lucruri firești ca acestea, cu o inimă plină de dragoste adevărată, care ar putea merge la cel mai înverșunat vrăjmaș să-l îmbrățișeze și să spună: „Frate, mă voi ruga pentru tine pentru că te iubesc.”

Vreți să ridicați mâna spre Dumnezeu și să spuneți:
„Dumnezeule, ia-mă și fă-mă ceea ce trebuie să fiu!”

Eu mă voi ruga pentru voi de la acest amvon. Ridicați mâna dacă doriți rugăciune.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și pe tine, frate. Mai este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.

„Merg la biserică de ani de zile.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.

Pășiți fără teamă spre El și spuneți: „Știu că El este Tatăl meu și că nu mai este nici o osândire pentru mine.”

Voi ați trecut din moarte la viață. Astfel, veți observa că sunteți iubitori, iertători, blânzi, împăciuitori, evlavioși, etc., toate aceste roade ale Duhului Sfânt însoțindu-vă zi de zi.

Mai mult, imediat ce știi că ai făcut ceva greșit, te vei grăbi să îndrepti acel lucru. Nu vei mai aștepta nici o clipă, ci vei merge să-l îndrepti. Dacă nu o faci, înseamnă că nu ai Duhul lui Hristos.

Poate ești o femeie bună sau un bărbat bun și bine văzut în biserică sau între vecini, dar trebuie să mergi spre acea desăvârșire, în acel loc în care te încrezi pe deplin în Hristos.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar lucrul acesta i s-a socotit ca neprihănire, iar ca și confirmare i s-a dat pecetea tăierii împrejur.

Tu spui: „Eu cred în Dumnezeu și am făcut o mărturisire.” Dar ți-a dat Dumnezeu pecetea Duhului Sfânt, roadele Duhului, ca să dovedească faptul că ai fost salvat? Dacă nu s-a întâmplat aceasta, înseamnă că El nu ți-a recunoscut încă credința. Tu ai făcut doar o mărturisire pe care El n-a acceptat-o, deci ceva este greșit.

Vreți să-L primiți? Atunci ridicați mâna înaintea de a ne ruga.

Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără.

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Mai este cineva? În ordine.

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, sora din spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Uite, sunt deja ridicate 10-15 mâini.

Haideți să ne rugăm.

Doamne, ei au găsit un altar. Este chiar pe scaunul

unde stau. Tu le-ai vorbit inimilor lor că sunt greșiți și doresc să fie mai mult asemenea lui Isus.

Ei doresc o schimbare în viețile lor; vor să fie blânzi și smeriți; vor să fie buni și plini de răbdare și de îndelungă răbdare. Ei vor să fie ca și Hristos, astfel încât lumea să spună când îi vede pe stradă: „Acesta este cu adevărat un creștin. O, el este un om foarte blând, bun și milos.”

Doamne, îngăduie ca ei să primească acea experiență în seara aceasta. Ajută-i să nu se bazeze pe abilitățile bisericii lor sau pe afilierea la vreo biserică sau denominațiune, nici pe niște emoții sau ceva fantastic. Poate au strigat, au vorbit în limbi sau au avut o altă experiență de felul acesta. O, veșnicule Dumnezeu, ajută-i să nu se încreadă că pot ajunge în cer pe baza acestor lucruri, fiindcă am văzut de multe ori cum au eșuat sau au încetat. De fapt Tu ai spus că aceste lucruri vor înceta: *„Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta, cunoștința va avea sfârșit.”* Dar *„dragostea nu va pieri niciodată.”* (1 Corinteni 13.8).

Dumnezeule, fă-i să știe în inimile lor că Duhul aduce aceste roade. Fă-o Doamne, în timp ce Te așteptăm, fiindcă o cerem în Numele lui Isus. Amin.

..... bile de foc
care
plutesc, porumbei care zboară prin clădire sau pe Hristos cu spini în mâini... Nu știți că aceste lucruri sunt ticlurile Satanei? El a spus: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”* (Luca 21.28).

Acesta-i motivul pentru care fac în fiecare minut

presiuni asupra voastră. Poate fratele Neville nu va mai fi cu noi. El este un bun învățător al Bibliei: „*Oile Mele cunosc glasul Meu.*” Stați cu acest Cuvânt! Să nu-L părăsiți niciodată! Țineți la libertatea pe care v-a dat-o Hristos și nu vă lăsați legați de aceste juguri ale robiei! Stați credincioși și liberi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nu uitați că în lumea aceasta nu este nimic de care să ne temem.

Am observat oameni care vin și se așează în rând pentru rugăciune. Apoi, când este o altă campanie de vindecare vor merge și în rândul acela, apoi în altul. Eu nu-i condamn pentru aceasta. Ei încearcă să găsească o alinare, dar merg pe o cale greșită. Voi faceți exact ceea ce a spus Dumnezeu să nu faceți. Când pașiți hotărâți înaintea tronului de har și credeți că veți primi ceea ce ați cerut, stați pe aceasta! Așa se face. Nu alergați de la o misiune la alta, de la o biserică la alta și de la o campanie la alta.

Păi ei au transformat aceste campanii de vindecare într-un nonsens. S-a ajuns într-un loc în care oamenii inteligenți se uită în jur și se întrebă ce se întâmplă. Dumnezeu nu vrea aceste lucruri. Vindecarea nu trebuie să fie în campanii; ea trebuie să fie în fiecare biserică și la fel aceste daruri. Dar să nu mergeți acolo ca să vedeți darurile. Nu dați atenție darului! Dacă Dumnezeu vrea să te folosească pentru ceva, o va face. Voi să-L căutați pe Dătătorul.

Odată, după ce Martin Luther a vorbit în limbi, a fost întrebat de ce nu a predicat despre aceasta. Atunci el a răspuns: „Dacă propovăduiesc aceasta, poporul meu va merge după dar în loc să meargă după Dătător.” Așa este.

Odată, când a predicat sub inspirație, Moody a vorbit în limbi. Și știți ce a spus? „Dumnezeu să mă ierte pentru că am spus cuvinte

fără înțeles.” Desigur. Și ei aveau acele lucruri. Noi credem în ele, dar trebuie puse la locul lor și nu se folosesc niciodată ca dovezi.

În Biblie nu este lăsată nici o altă dovadă a Duhului Sfânt decât roadele Duhului. Da, domnilor. Dovada Duhului Sfânt sunt roadele Duhului, iar Isus a spus: „*După roade îi veți cunoaște.*” Roadele Duhului sunt dragostea, bucuria, răbdarea, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea mila, în timp ce roadele vrăjmașului sunt: „invidia, ura, răutatea, cearta, etc. Înseamnă că puteți judeca cum stați cu Dumnezeu, după felul cum trăiți.

Dacă Îl iubiți cu toată inima și trăiți zilnic cu El, să știți că ați trecut de la moarte la viață. Dacă nu este așa, sunteți de partea cealaltă și numai imitați creștinul. Așa este. dar noi știm că toate imitațiile vor fi date pe față. Categorie.

Așadar, nu trăiți acel fel de viață! Nu trebuie s-o faceți. De ce să acceptați un înlocuitor când tot cerul este plin de ceea ce este bun și adevărat? Eu vreau să Îl iau pe Dumnezeu. Asta este tot ce doresc. Amin.

Este cineva pentru rugăciune? Dacă da, ridicați mâna.
Doamna de aici? În ordine, soră. Vrei să vii în față? Fratele nostru în vârstă să vină pentru ungere....

.....Nu-i așa că El este minunat?

Să ne plecăm capetele și să cântăm încet: „Strălucește peste mine”. Lăudați-L în sufletul vostru. Mesajul este gata și urmează

serviciul de vindecare.

Haideți să ne închinăm Lui.

„Noi vom păși într-o Lumină minunată,

Unde stropii îndurării strălucitori

Lucesc în jurul nostru zi și noapte,

Isus, Lumina lumii.

Voi toți sfinți ai luminii să ziceți:

Isus este Lumina lumii.

Și când clopotele cerului vor suna

Isus, Lumina... (primește-ne Doamne, în timp ce Te
lăudăm)

Vom păși în Lumină, frumoasa Lumină,

Unde stropii îndurării strălucitori

Lucesc în jurul nostru zi și noapte

Isus, Lumina lumii.”

Vă place aceasta? Vă simțiți bine? Ridicați mâna. În aceste imnuri vechi este ceva... Le prefer în locul cântecelor creștine lumești care se cântă în bisericile creștine.

„Isuse, ține-mă aproape de cruce

Unde este scumpul Izvor,

Fără pată pentru toți.

Un șuvoi vindecător

Curge din muntele de la Calvar,

În cruce, în cruce,

Să fie slava mea veșnic

Până când sufletul meu va găsi

Odihna dincolo de râu.”

Aș putea pleca foarte ușor din lume când este cântat
acest cântec. Voi nu? Ce minunat!

Totul este în ordine?

Să știți că mă bucur pentru că am pus totul în ordine. Vechile socoteli
s-au încheiat cu mult timp în urmă, căci l-am spus: „Doamne, eu nu vreau să am
probleme când voi ajunge la Râu. Vreau să fiu sigur de pe acum.”

Da, eu vreau să-L cunosc pe El.

În fața fiecăruia dintre noi stă o noapte neagră ca
smoala. Toți ne îndreptăm într-acolo. Cu fiecare bătaie a inimii suntem tot mai
aproape, de aceea nu vreau ca atunci când voi ajunge acolo să mă port ca un
laș, ci vreau să fiu înfășurat în mantia neprihănirii Lui și să intru acolo
știind un singur lucru: că Îl cunosc în puterea învierii Lui și că atunci când El va
face chemarea, mă voi
ridica dintre morți.

„Credința mea privește sus, spre Tine

O, Miel al Calvarului!

O, Mântuitor divin!

Ascultă-mă, când mă rog

Și nu mă lăsa să mă abat

De lângă Tine.”

Mare Învățător, Tu ne-ai învățat prin Cuvântul Tău minunat și inimile noastre se înfioară știind că am trecut din moarte la Viață. Totul este prin bunătatea Domnului nostru Isus, care ne-a chemat, ne-a spălat în sângele Lui, și ne-a înfățișat înaintea tronului lui Dumnezeu, fără greșală și fără pată, pentru că ne-a luat păcatele și nu mai avem nici unul. Dumnezeu a pus toate neleguirile noastre asupra Lui și El a fost rănit pentru fărădelegile noastre. O, cât Îl iubim pe marele Miel al lui Dumnezeu.

Tată, Te rugăm să ne dai cuvinte potrivite ca să putem spune și altora, astfel ca și ei să Îl cunoască și să Îl iubească, fiindcă și El îi iubește. Dă-ne har și Îți mulțumim, Tată, pentru acești nou născuți care tocmai au intrat în Împărăția lui Dumnezeu.

Fie ca ei să găsească o biserică bună, unde să Te slujească până când moartea îi va elibera din acest trup nenorocit și plin de dureri, și se vor prezenta înaintea Lui fără pată și fără greșală, și având Viață veșnică, fiindcă o cerem în Numele Lui. Amin.

- Amin -